

Ikt. sz.: VFB-42/11-2/2022.

VFB-3/2022. sz. ülés
(VFB-3/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Vállalkozásfejlesztési bizottságának**
2022. június 7-én, kedden, 11 óra 04 perckor
az Országház Slachta Margit termében (földszint 84-85.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Az álláskeresői járadék időtartamának visszaállításáról szóló H/38. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	5
<i>Kordás László előterjesztése</i>	5
<i>Hozzászólások és határozathozatal</i>	6
<i>A munkavállalók védelme és a munkahelyek megőrzése érdekében szükséges kormányzati intézkedésekről szóló H/32. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	9
<i>Kordás László előterjesztése</i>	9
<i>Hozzászólások és határozathozatal</i>	12
<i>Az alelnökök helyettesítési sorrendjének meghatározása</i>	14
<i>Albizottság megalakítása</i>	15
<i>Döntés a módosítási kezdeményezések benyújtásának határidejéről</i>	15
<i>Egyebek</i>	15
<i>Az ülés berekesztése</i>	16

Napirendi javaslat

1. Az álláskeresési járadék időtartamának visszaállításáról szóló határozati javaslat (H/38. szám)
(Tordai Bence (Párbeszéd), Kordás László (DK), Dr. Lukács László György (Jobbik), Fekete-Győr András (Momentum), Dr. Gurmai Zita (MSZP) képviselők)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
2. A munkavállalók védelme és a munkahelyek megőrzése érdekében szükséges kormányzati intézkedésekről szóló határozati javaslat (H/32. szám)
(Arató Gergely, Kordás László, Varju László (DK) képviselők)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
3. Az alelnökök helyettesítési sorrendjének meghatározása
(A HHSZ 109. § (2) bekezdése alapján)
4. Albizottság megalakítása
(Az Ogytv. 21. § (2) bekezdése alapján)
5. Döntés a módosítási kezdeményezések benyújtásának határidejéről
6. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Apáti István (Mi Hazánk), a bizottság elnöke

Bányai Gábor (Fidesz), a bizottság alelnöke
Szatmáry Kristóf (Fidesz), a bizottság alelnöke
Kordás László (DK), a bizottság alelnöke
Becsó Zsolt (Fidesz)
Gelencsér Attila (Fidesz)
Ovádi Péter (Fidesz)
Tasó László (Fidesz)
Lócsei Lajos (Momentum)

Helyettesítési megbízást adott

Ovádi Péter (Fidesz) távozása után Tasó Lászlónak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Tóth-Gyórvári Erzsébet bizottsági munkatárs

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 04 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat és a meghívott vendégeket. A Vállalkozásfejlesztési bizottság mai ülését megnyitom.

Tájékoztatok mindenkit, hogy helyettesítésről bejelentés nem érkezett. Egyúttal megállapítom, hogy a bizottság határozatképes, és meg is kezdhetjük munkánkat.

A napirendi javaslatról szóló döntés következik. Képviselőtársaim előzetesen írásban megkapták a mai ülés napirendi javaslatát. Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy a kiküldött napirendi javaslatot ennek megfelelően elfogadják-e. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.) Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag elfogadta a napirendi javaslatot.

Az álláskeresői járadék időtartamának visszaállításáról szóló H/38. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Az elfogadott napirendünknek megfelelően rátérünk az 1. napirendi pontra: az álláskeresői járadék időtartamának visszaállításáról szóló H/38. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről kell döntést hoznia a bizottságnak. A határozati javaslatot Tordai Bence, Kordás László, dr. Lukács László György, Fekete-Győr András, dr. Gurmai Zita képviselők nyújtották be.

A napirendi pont tárgyalását megnyitom. Elsőként a javaslat előterjesztőjének adom meg a szót. A vitát megnyitom. Parancsoljon, alelnök úr!

Kordás László előterjesztése

KORDÁS LÁSZLÓ (DK), a bizottság alelnöke, előterjesztő: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Egy olyan határozati javaslatot tudunk tárgyalni a mai nap, amit megelőzött egy kísérlet arra vonatkozóan, hogy legyen népszavazás ebben a kérdésben; ott sikeresen és eredményesen összegyűjtötték a kezdeményezők a szükséges aláírásokat, ezt a Nemzeti Választási Bizottság jóvá is hagyta. Azokból az adatokból kiderül, hogy mekkora a támogatottsága ennek a kérdésnek, ami arról szól, hogy három hónapról kilenc hónapra emelje a kormány az álláskeresői járadék időtartamát, amíg ezt a járadékot kaphatják.

Én nem szeretném ezt részletesen indokolni, hiszen benne van a határozati javaslat indokolásában mindaz az érv, ami ahhoz szükséges, hogy ezt a döntést meg tudjuk hozni, ugyanakkor szóban szeretném kiegészíteni néhány ponttal az indokolást.

Ha arról gondolkodunk, hogy mögöttünk van egy Covid-járvány, ennek a Covid-járványnak vannak gazdasági utóhatásai is, ami, látszik, hogy egyébként a vállalkozói szektort, a versenyszférát megviseli. Megviseli abból a szempontból, hogy nehézségekkel küzdenek mind az ellátási lánc tekintetében, mind az értékesítési lánc tekintetében, és nagyon sokszor átmeneti időre arra kényszerülnek ezek a vállalkozások, hogy elbocsássanak munkavállalókat. Ekkor persze felvetődik a kérdés, hogy nyilván egy ilyen helyzetben, mint amiben a munkaerőpiac van, akkor könnyen találnak maguknak állást ezek a munkavállalók. Ez általában lehet, hogy így van, konkrétan viszont nagyon sok esetben nem így van. Azért nem így van, mert vannak olyan térségei az országnak, ahol bizony a foglalkoztatási gondok jelentősek. Ez látszik egyébként a Központi Statisztikai Hivatal által közreadott számokból is, hogy vannak olyan területek Magyarországon, ahol közel kétszámjegyű a munkanélküliség. Vannak

olyan területek Magyarországon, ahol az elhelyezkedési időszak nemhogy három hónap, hanem sokszorosa a három hónapnak. Ez sok esetben 12, 14, akár 16 hónap is lehet, mire újra állásba tud kerülni egy-egy munkanélküli. Éppen ezért azt gondoljuk, hogy ebben az időszakban segítenie kell az államnak ezeket a munkavállalókat. Segíteni azzal tud az állam, amit a Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat keretén belül tesz is, hogy megpróbálja felkutatni azokat az álláshelyeket, ahová ezek a munkavállalók elhelyezhetők. Sajnos itt is van egy problémánk - de erről egy másik határozati javaslat fog majd szólni -, hogy a felnőttképzés rendszerét igen-igen megkurtította a kormány, és ezért az átképzés, a tudáskarbantartás, tudásmegújítás eléggé nagy hiányt szenved, és ez pedig gátja az újbóli elhelyezkedésnek a munkaerőpiacon. Tehát ez is indokolja azt, hogy ilyen esetekben ez a három hónap nagyon kevés, emelni szükséges ezt a három hónapot mint ellátást. *(Gelencsér Attila megérkezik az ülésre.)*

Egyébként - benne van az indokolásban - a napi.hu végzett egy reprezentatív közvélemény-kutatást ebben a kérdésben, és ott az látszik, hogy a magyarok 83 százaléka támogatna egy ilyen döntést. Tehát gyakorlatilag közös ügyről van szó, közös érdekünk, hogy ez a döntés megszülessen, és végre három hónapról kilenc hónapra emelkedjen az álláskeresési járadék időszaka.

Egy példát hadd mondjak a közelmúltból, és ezzel fejezném be. Bizonyára hallottak a Tungsramban történt ügyekről, ott is nagyon sok helyen a munkavállalóknak problémát fog okozni az újbóli elhelyezkedés. Ennek két oka lehetséges: az egyik, hogy abban a szakmában, ahol ők éppen dolgoztak, és elvesztették a munkahelyüket, azonnal nem tudnak munkába állni egy másik munkáltatónál, illetve a Tungsrám kiterjesztése miatt, ugye, az egész ország területén, különböző térségekben voltak gyárai, vannak olyan térségek, ahol nagyon-nagyon nehezen fognak majd az elbocsátott munkavállalók újra állásba jutni. Ezért is szeretném kérni a bizottságot arra, hogy támogassa ennek az indítványnak a tárgysorozatba vételét, és a végkifejlet során is próbáljuk meg közösen eldönteni vagy megoldani azt a helyzetet, hogy ez a három hónap kilenc hónapra emelkedjen. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen Kordás László alelnök úr rövid, lényegre törő előterjesztését. Kérdezem a tisztelt bizottságot, ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Elsőként megadom a szót Szatmáry Kristóf alelnök úrnak.

Hozzászólások és határozathozatal

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Alelnök Úr! Nem akarnám a bizottság munkáját és az előterjesztést nem komolyan venni, hiszen komoly ügyről van szó, de alelnök úr hozta szóba itt a népszavazási aláírásgyűjtést ezzel kapcsolatban. Hát, kevés viccesebb pillanata volt a kampánynak, mint amikor megnézhattük videón azt, hogy az ellenzéki pártok mennyire is tudják valóban, hogy mire gyűjtötték az aláírást: hogy hány hónapról hány hónapra, mi az, amit támogatni kívánnak.

Én örülök annak, hogy most egy ilyen előterjesztés formájában akkor letisztult, hogy igazából mit szeretnének az ellenzéki pártok. De azt gondolom, ezzel kapcsolatban itt a bizottságban is sokszor elmondtuk - ez a javaslat sem először van itt a bizottság előtt, bár alelnök úr akkor még nem volt tagja a bizottságnak -, hogy mi erről a szakmai véleményünk. Mi azt gondoljuk, hogy az elmúlt 12 évben a magyar foglalkoztatás növelésében óriási eredményeket sikerült elérni. Alapvetően a munkaalapú és nem a segélyalapú társadalomban hiszünk, még azt is figyelembe véve egyébként, hogy amit alelnök úr elmondott, hogy bizonyos térségekben továbbra is probléma a munkahelyek megtalálása, azért alapvetően szerencsére - bizonyos szempontból szerencsére - az

ország legnagyobb részén a munkaerőhiány az, ami alapvetően problémákat okoz és kezelendő. Ebből kifolyólag ennek a javaslatnak az aktualitását most nem látjuk megalapozottnak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, van-e még hozzászólás, észrevétel, vélemény, kérdés az előterjesztőhöz. *(Nincs ilyen jelzés.)* Ha nincs, akkor kellő tisztelettel magamhoz ragadnám a szót, szokás szerint utolsó hozzászólóként.

Nos, való igaz, hogy komikus vagy tragikomikus volt az a része a kampánynak, amikor elsősorban Márki-Zay Péter egykori, korábbi miniszterelnök-jelölt sem ennek az ellátásnak az időtartamban kifejezett meghosszabbításának a mértékével, sem pedig a jogcím megnevezésével nem volt tisztában. Tényleg reménytelen küzdelmet vívott a magyar nyelvtannal, illetőleg a saját szövegértelmezésükkel is. Ugyanakkor pedig sem én, sem pedig a Mi Hazánk Mozgalom nem tudná le ezzel ezt ilyen egyszerűen.

Az is teljesen jogos, hogy a 2010 előtti időket nem szabad újra megidéznünk, és semmilyen ahhoz kapcsolódó feltételt nem szabad megteremteni. Engedtessek meg nekem nagyon röviden, összefoglalóan elmondani azt, hogy 2003-2010 között egy szatmári település, Kocsord önkormányzatánál fogalmazóként, aljegyzőként, majd jegyzőként dolgozhattam. A vidéki szokásoknak megfelelően ilyenkor kicsit - kimondva-kimondatlanul - alpolgármester is volt az ember, meg sok minden ilyen; egyfajta ezermesterként kellett eljárni. Nagyon pontos ismereteim vannak akár beruházásokhoz kapcsolódóan, akár a napi működéshez kapcsolódóan is, hogy hogyan rontotta el az embereket a szó legszorosabb értelmében, hogyan teremtett társadalmi igazságtalanságot az a fajta segélyalapú ellátási rendszer, amelyet legfőbb ideje volt felszámolni, és amelyet nem szabad újra megteremteni, mert nagyon-nagyon rossz irányba vezetne.

Ugyanakkor azt is látni kell, hogy rendkívüli időket élünk, a második világháború óta nem tapasztaltunk olyan jogintézményeket, illetve olyan jogintézmények alkalmazását, mint a kijárási tilalom - ugye, itt a Covid-helyzetre utalok vissza -, és a második világháború óta nem tapasztalt szó szerinti háborús helyzet is van a keleti szomszédunk területén. Éppen ezért a jogalkotónak ezekre a rendkívüli körülményekre - melyből egy is elég lenne, és rögtön legalább kettővel állunk szemben - tekintettel kell lenni és figyelembe kell venni az előre gondolkodás jegyében.

Szeretném azt jelezni, hogy ha a kérdést úgy tenné fel a baloldali ellenzéki pártok mindegyike vagy akár egyike is, hogy így, ebben a formában a Mi Hazánk Mozgalom támogatja-e, akkor a válaszom az, hogy határozottan nem; így, ebben a formában nem támogatjuk. Viszont azt tudom támogatni, és ennek megfelelően fogok szavazni is nemsokára, hogy vegyük tárgysorozatba. Ugyanis azt a 12 éves töretlen gyakorlatot sem szeretném, ha továbbvinnék - legalábbis, ha rajtam állna, akkor nem vinnék tovább -, hogy lesöprünk vagy a fideszes többség lesöpör mindent, és beszélni sem lehet, tárgyalni sem lehet semmiről. Ugyanis nem vagyunk nyilván balekok sem, de nem vagyunk szociálisan érzéketlenek sem, és könnyen lehet, hogy most fognak bekövetkezni olyan időszakok, különösen az építőipar várható visszaesésével, amikor olyan nagy számú munkaerő áramlik majd vissza a fővárosból és a nagyvárosokból főleg az ország fejletlenebb térségeibe, különösen, de nem kizárólag Kelet-Magyarországra, a Dél-Alföldre, a Dél-Dunántúl egyes részeire, amikor a jellemzően agrárbeállítottságú vidéki kistelepülések gazdálkodói, munkáltatói sem tudnak majd mindenkinek munkahelyet biztosítani, a legjobb szándékuk ellenére sem. Éppen ezért, bizonyos feltételekhez kötve - és mondjuk, a kilenc hónapnál rövidebb időtartamhoz kötve -, opcionálisan, nem pedig nyakra-főre mindenki előtt kinyitni ezt a kaput, helye

lehet egy ilyen jogintézmény megalkotásának, egyfajta biztonsági tartalékként. Jó lenne, ha ehhez nem kellene soha hozzányúlni, de szerintem a jogalkotónak ilyen rendkívüli időszakban - ami ráadásul valószínűleg a járványok és a háborúk évtizede lesz, hogy nagy klasszikusokat idézzek, és szerintünk is valószínűleg ez következik - erre elő kell készülni, nem pedig amikor már lehetetlen foglalkoztatási helyzet áll elő, akkor kezdünk el kapkodni.

Ugyanakkor most, jelen pillanatban valóban az a helyzet, hogy az ország legszegényebb járásában, ahonnan én származom, annak is a székhelyén, a Csengeri járásban, Csengerben és környékén bizony - ezt a mostani abszolút jelen időre mondom - ott tartunk, tisztelt képviselőtársaim, hogy jelen pillanatban, azt gondolom, a közmunkát a mezőgazdasági idénymunkák befejezéséig érdemes lenne felfüggeszteni, ugyanis csak arra jó, hogy elszívja a munkáskezet, a munkaerőt a gazdálkodóktól, főleg a földművesektől, parasztgazdáktól, de egyébként az építőipari vállalkozóktól is. Piaci alapú munkán jóval többet keresne a legrászorultabb, rendszerint képzetlen réteg, tehát sokkal jobban járnának, csak persze ott kemény fizikai munkáról van szó, ami mondjuk, nem mindenki számára kecsegtető perspektíva - hogy nagyon finoman fogalmazzak. Tehát ezzel is foglalkozni kell; tehát akkor az éremnek a másik oldalát, sőt az éremnek a peremét is vizsgáljuk meg, mert úgy hiteles, meg úgy korrekt a kép. De akár az építőipari vállalkozók is elmondhatnák ugyanezt. *(Bányai Gábor megérkezik az ülésre.)* Ez egy nagyon régi probléma, egyre súlyosabb, és én nagyon örülnék annak, ha nem a harmadik-negyedik világból érkezett munkavállalókkal kellene föltölteni ezeket a helyeket, mert ez egyébként sem a mi környékünkön jelentős számban előforduló cigány kisebbségnek, sem pedig a többségi társadalomnak nem lesz jó, sőt mindenkinek csak rosszabb és egyre rosszabb lesz.

Most ez a helyzet, de valóban, ha az építőipar nem tud olyan kapacitásokat fölmutatni, akkor nagyon valószínű, hogy megfordul ez a helyzet, és a gazdáknak végre lesz elegendő munkáskéz, viszont nem tudnak még ők sem mindenkinek munkát adni. Most az a helyzet, hogy munkaerőhiánnyal küszködünk, az előbb elmondottaknak megfelelően, döntően az elhibázott közmunkaprogram miatt, vagy inkább úgy fogalmaznék, hogy a közmunkaprogram gyakorlati végrehajtása miatt. Hiszen az a magyar valóság ott Kelet-Magyarországon, hogy - meg nem bántva senkit - az esetek döntő többségében a közfoglalkoztatottak jó része igen rugalmasan kezeli a munkaidőt. De ez nem az ő hibájuk, hagyják nekik, akár helyi politikai érdekekből, akár más érdekekből kifolyólag. Az nem munka, tisztelt képviselőtársaim, még közfoglalkoztatásban sem, hogy valaki 8 órakor aláírja a jelenléti ívet, 8.30-kor meg már otthon van. Tudom, hogy ezek szigorú meg kemény szavak, de az esetek jelentős részében - nem mondom, hogy mindenhol, mindenkinél, de azért jelentős részben - erről szól a történet. Úgyhogy teljes, komplex képet kell látni ahhoz, hogy megfelelő intézkedéseket tudjunk hozni.

Mindenesetre, a szót nem szaporítva: ebben a formában a tárgysorozatba vételt én tudom támogatni, de nyilván ebben a formában nem tudnánk megszavazni, sem én, sem pedig a Mi Hazánk frakciója. Viszont annak helye van az előbb elmondottaknak megfelelően, hogy erről érdemi vitákat folytassunk, és jelentős módosító javaslatokkal sokkal pontosabban, feltételekhez kötve egy sokkal kiforrottabb - mert ez egy végletekig leegyszerűsített javaslat - javaslat formájában akár ennek a végső sorsáról is lehet majd dönteni.

Kérdezném, hogy esetleg van-e még hozzászólás. *(Nem érkezik jelzés.)* Nincs. Akkor kérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e reagálni az elhangzottakra. *(Kordás László nemet int.)* Nem kíván reagálni alelnök úr.

Mivel több hozzászólás nincs, ezért a vitát lezárom. Most dönteni fogunk a javaslat tárgysorozatba vételéről. Kérdezem tehát a bizottságot, hogy ki támogatja a H/38. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* 3 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* 6 nem szavazat.

Megállapítom, hogy a bizottság 3 igen szavazattal, 6 nem ellenében a határozati javaslat tárgysorozatba vételét nem támogatta, a javaslatot nem vette tárgysorozatba.

**A munkavállalók védelme és a munkahelyek megőrzése érdekében szükséges kormányzati intézkedésekről szóló H/32. számú határozati javaslat
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)**

Következik a 2. napirendi pontunk tárgyalása: a munkavállalók védelme és a munkahelyek megőrzése érdekében szükséges kormányzati intézkedésekről szóló H/32. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről kell döntenie a bizottságnak. *(Ovádi Péter távozik az ülésről.)* A határozati javaslatot Arató Gergely, Kordás László, Varju László képviselők, mindhárman a DK képviselői, nyújtották be.

A napirendi pont tárgyalását megnyitom. Elsőként az előterjesztőnek, Kordás László alelnök úrnak adom meg a szót. A vitát megnyitom. Parancsoljon!

Kordás László előterjesztése

KORDÁS LÁSZLÓ (DK), a bizottság alelnöke, előterjesztő: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Ennek a napirendnek gyakorlatilag, azzal kell hogy kezdjem, nem itt lenne a helye, ha egy igazságos, tisztességes kormányzás történe Magyarországon. Hol lenne a helye? Ez a Versenyszféra és a Kormány Állandó Konzultációs Fórumán kellene hogy megvitatásra kerüljön, de miután kormányprogram nincsen, ezért nem is tudott odakerülni egy ilyen dokumentum, hogy a következő időszakban milyen irányokat kellene vennie a kormánynak.

Gyakorlatilag ez a javaslat, a Magyar Szakszervezeti Szövetség javaslata, a munkaerőpiaccal foglalkozik igazából, tehát nem terjeszkedik túl a munka világán, kifejezetten azokat az ügyeket próbálja meg számba venni, amiket az elmúlt időszakban nem sikerült közös állásponton a VKF keretein belül megtárgyalni, és véghez vinni. Ezek a javaslatok mintegy tizenegy pontban szerepelnek az előterjesztésben. Az indokolás részében benne van mindegyik ponthoz a konkrétabb, részletesebb indokolás. Én megint csak szóbeli kiegészítést tennék ehhez az indokoláshoz, illetve magukhoz a pontokhoz.

Nagyon fontosnak gondoljuk azt, és a munka világában egy alapvető feladat mindjárt az első pont, hogy a társadalmi párbeszéd, illetve az úgynevezett szociális dialógus megteremtése és működtetése az Európai Unió minden tagállamában, de mondhatnánk ezt a világra is kiterjesztően, mindenhol a kormány felelőssége és feladata. Ez azt jelenti, hogy a különböző szinteken, és nyilván erről a jogalkotásról szóló törvény is rendelkezik, hogy az érintettek megkérdezése nélkül, tehát a szociális dialógus, társadalmi párbeszéd nélkül nem hozhatnának a kormányok döntést az érintettek felett, tehát be kell vonni őket a jogszabály-előkészítési folyamatokba. Magyarországon, ha a munka világát nézzük, akkor van egy országos szint, amit a VKF fed le, van egy középszint, amit az ágazati párbeszéd bizottságok rendszere fed le, és természetesen van egy munkahelyi szint, ahol a munkahelyen belül a munkáltatók és a szakszervezetek tárgyalnak kollektív jogokról, kollektív szerződésekről.

Én most a középszinttel és a makroszinttel szeretnék foglalkozni a szóbeli kiegészítésemben. Gyakorlatilag 2010 óta a középszintű rendszert szinte teljesen leépítette a kormányzat, gyakorlatilag megfosztotta őket azokról a forrásokról,

lehetőségektől, amelyek hatástanulmányokhoz, tanulmányokhoz és egyéb kezdeményezésekhez elengedhetetlenül szükségesek. Ez nem nagy pénz egyébként, mert amikor működött, akkor durván olyan 300 millió forint volt az az összeg, amit a munkáltatók és a szakszervezetek közösen használtak fel, ez mára ott tart, hogy mintegy 20 millió forintra csökkent ez a támogatás. Tehát nyilvánvalóan a harmincegynéhány ágazati párbeszéd bizottságnak ebből a 20 millió forintból a működése vagy a kezdeményezései nem megvalósíthatók. Tehát ezzel kezdte a kormányzat, ezt szeretnénk újraépíteni.

Különösen ilyen válságos helyzetben van ennek nagy szerepe, mégpedig azért, mert a válságok eltérően érintik az egyes nemzetgazdasági ágakat, különböző mértékben, van, aki nagyobb problémával küzd, van, aki kisebb problémával megússza ezeket a válságokat. Ilyenkor nagy szerep jut annak a párbeszédnek, amikor közösen próbálunk meg kitalálni olyan megoldásokat - és itt a „közösen” alatt értem a munkáltatókat és a munkavállalók szervezeteit -, amelyek vagy az ágazatot vagy azt az adott munkahelyet ki tudják húzni az éppen előforduló válságból. Tehát ezért nagyon fontosnak gondolom, hogy a társadalmi párbeszéd rendszere erősödjön Magyarországon, és ez a javaslat ezt próbálja meg megtenni, hogy felhívja a kormány figyelmét arra, hogy itt van egy olyan szabad vegyérték, amellyel nem él megfelelően, és ennek következtében sokkal nehezebben tudják megélni a válsággal érintett nemzetgazdasági ágakban dolgozó vállalkozások és munkavállalók is ezeket a szituációkat. Tehát ez lenne az első pont.

A második nyilvánvalóan arról szól, hogy ha végiggondoljuk és végignézzük a mostani gazdasági folyamatokat, akkor látható, hogy az infláció igen megindult az elmúlt időszakokban, különösen a fogyasztási cikkek esetén, az élelmiszerárak emelkedése esetében, tehát szükség van erre egy stratégiára a bérfelzárkóztatás területén is. És itt szeretném megkülönböztetni a bérfelzárkóztatást és a bérfelzárkózás folyamatát. A bérfelzárkózás egy gazdasági fejlettségből kiindulva, gazdasági növekedéssel, a termelékenység, a hatékonyság növekedésével összefüggésben álló, viszonylag automatikus folyamat, hiszen ha fejlődik a gazdaság, jobb a vállalkozások termelékenysége, hatékonysága, nagyobb bért is tudnak biztosítani a munkavállalóiknak.

A bérfelzárkóztatás egy másik folyamat, az egy előre eltervezett, leegyeztetett, politikai szándékokkal alátámasztott folyamat, amikor van egy közös cél, amit el akar érni Magyarország. Itt most a kormányzati oldalról azt hallom, hogy Ausztria életszínvonala és bérszínvonala lenne a következő cél. Itt még van mit tenni ebben a dologban, ha megnézzük Ausztria jelenlegi bérszínvonalának a helyzetét az európai uniós rangsorban, akkor ő bizony az első harmadban van, mi meg az utolsó előttiek vagyunk most éppen a minimálbért tekintve, egyedül Bulgária van mögöttünk. Bár tegnap lezajlott Brüsszelben egy tárgyalás, és ott azért sikerült eredményeket elérni a magyar munkavállalók érdekében. Tehát szükség lenne egy ilyen bérfelzárkóztatási programra. Szerintem nagyon fontos, hogy erről tudjunk a parlament keretei között beszélni, plenáris ülésen legyen vita erről, hogy ki hogyan látja Magyarország helyzetét.

Én úgy gondolom, hogy a bérfelzárkóztatás úgy tud eredményes és hatékony lenni Magyarországon, ha tudjuk, hogy hol vagyunk és mi a helyzetünk, jelenleg mi a helyzetünk az európai gazdaságok között, tudjuk, hova akarunk eljutni, akkor már csak az utat kell oda közösen megtalálni. A közös út megtalálásának az alapja pedig a társadalmi párbeszéd és az, hogy tárgysorozatba engedje venni a kormánytöbbség ezt a javaslatot, és ezt parlamentáris keretek között, a plenáris ülésen meg tudjuk vitatni, és minden frakció el tudja mondani erről a véleményét.

A harmadik pont, és nem mennék végig mindegyik ponton, de még a harmadik pontot szeretném ideidézni, itt egy súlyos mulasztása van a kormánzatnak, és erre szeretném felhívni a figyelmét kormánypárti képviselőtársaimnak. Egyrészt 2015-ben született egy megállapodás a Versenyszféra és a Kormány Állandó Konzultációs Fórumán, amikor is ez a megállapodás arról szólt, ez egy minimálbér-megállapodás volt, nem értett a munkavállalói oldal egyet az ott szereplő összeggel, tehát minimálbér-mértékkel, ezért nem akarta aláírni az oldal egyhangúlag azt a minimálbér-megállapodást, de a kormány - akkor egyébként szerintem jó döntéssel - azt mondta, hogy akkor záradékot helyezünk el ebben a megállapodásban, és a munka törvénykönyvéről, a sztrájk törvényről, illetve a korhatár előtti nyugdíjazás kérdéséről folytassunk vitát, és a kormány vállalta, hogy ennek a vitának az eredményét beviszi a parlamentbe, és a parlamenti többséggel megszavazza. Tehát ami eldőlt a VKF-en, abból lesz majd később jogalkotás. Ezt a megállapodást Varga Mihály írta alá, tehát miniszteri szintű egyezségről van szó. Nos, a mai napig nem történt ebben az ügyben semmi, pedig 2015 már nem tegnap volt, és talán nem is tegnapelőtt, hanem már jóval régebben.

Tehát ilyen értelemben, én azt gondolom, itt az ideje ezekkel a kérdésekkel foglalkozni. Itt az ideje azokkal a kérdésekkel megbirkózni, amelyek a munka világát feszítik, és előttünk állnak. Itt van benne egyébként az a szándék, hogy 270 napra emeljük az álláskeresői járadékot is, és itt van benne még egy csomó minden.

Van itt a 6. pontban még egy dolog, amire nem tudom, mennyire emlékeznek képviselőtársaim. A miniszteri meghallgatásoknál Palkovics miniszter úrnál én rá is kérdeztem erre: ez pedig az apaszabadsággal, apanapokkal kapcsolatos kérdés. Idén augusztusban lejár az a határidő, amíg Magyarországnak ezt a helyzetet orvosolnia kellene egy európai uniós direktíva szerint, ami azt jelenti, hogy minimum két hétnek, azaz tíz munkanapnak kellene lennie az apaszabadságnak, amelyet garantál a jogalkotó a munkavállalónak. Ez jelen pillanatban a munka törvénykönyvében öt, azaz öt nap, tehát nem teljesíti ezt a feltételt. Augusztusig ezt mindenképpen módosítanunk kellene, tehát itt a remek alkalom, hogy erről is tudjunk tárgyalni.

Ugyancsak foglalkozik ez az előterjesztés a nők munkaerőpiaci helyzetével. Nagyon fontos itt is, hogy 2015-ben volt egy ajánlása az Európai Uniónak, amelyik a bérszakadékok mérsékléséről szól, és arra különféle best practice-eket, jó gyakorlatokat vezetett fel ez a javaslat, és erre kellett volna a magyar kormánynak is hasonló módon reagálnia. Sajnos ma még azt sem tudjuk igazából pontosan, hogy a magyar viszonylatok között ez az „azonos munkáért azonos bér” elve hogyan is valósul meg. Azonos munkakörben eltérő számokat látunk publikálni: van, aki azt mondja, hogy egészen alacsony ez a bérkülönbség, van, aki elmegy egészen 20 százalék körüli szintig. Először tehát jó lenne tisztán látni azt, hogy egyébként mi is a helyzet a bérkülönbségek tekintetében Magyarországon, és azután tudnánk meghatározni - közösen természetesen - azt, hogy hogyan kellene megoldásokat találni erre a problémára.

Ugyanilyen az Egyenlő Bánásmód Hatóság kérdése, amely nemrégiben szűnt meg. Szeretné a szakszervezeti mozgalom, illetve a nőmozgalom, hogy újra legyen Egyenlő Bánásmód Hatóság, hiszen pont az Egyenlő Bánásmód Hatóság az, amely ezeket a munkaerőpiaci diszkriminációs eseteket ki tudja vizsgálni, és megnyugtatóan tud erre megoldásokat találni vagy akár szankcionálni.

Végezetül pedig szeretném a 9. pontot idehozni, erről is volt már szó részben: ez pedig a nyugdíjba vonulás feltételeivel kapcsolatos. 2015. december 31-én - szilveszteri ajándékként - eltörlésre került a korhatár előtti nyugdíjak, tehát a korengedményes és a korengedményes nyugdíjak lehetősége, ráadásul a töredékidőt sem vették

figyelembe abban a jogszabályban. Úgyhogy én azt gondolom, ennek mindenképpen itt lenne az ideje, hogy egy rugalmas rendszerre próbáljunk meg áttérni, ami az egyéni élethelyzeteket megpróbálja kezelni. Lehetetlen olyan helyzetben lenni munkavállalóként vagy akár álláskeresőként, hogy az ember eléri a 60-62 éves kort, dolgozik, mondjuk, 40-45 évet egy szakmában, tételesen legyen az, mondjuk, egy sofőrszakma, majd a magas vérnyomása vagy a magas vércukra miatt kipontozódik, és nem folytathatja tovább azt a szakmát, amelyben egyébként eltöltött 40 évet - mit csináljon 62 évesen? Hova menjen a munkaerőpiacon? Nem lesz olyan munkáltató, aki fölvegye. Szerintem az ilyen egyéni élethelyzeteknek a kitűnő megoldása az, ha valamilyen menekülőutat próbálunk neki adni arra vonatkozóan, hogy arra a három évre, ami neki még az öregségi nyugdíjkorhatár betöltéséig hátravan, őt valamilyen ellátásba tudjuk helyezni. Ez nagyon fontos lenne, merthogy egyébként ezeknek az embereknek az a három év nagyon borzasztó időszak, és nem hinném, hogy az lenne a közös célunk, hogy ezek az emberek mentálisan és minden egyéb szempontból leépüljenek. Ezért ez indokolt lenne.

Úgyhogy azt kérem a bizottságtól, a bizottság tagjaitól, hogy vegyék tárgysorozatba ezt a javaslatot, hogy ezekről a kérdésekről tudjunk érdemi vitát folytatni, és azt követően pedig azokat a szükséges döntéseket meg tudjuk hozni közösen, amelyek arra szolgálnak, hogy ezeket a problémákat orvosolni tudjuk. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen alelnök úr előterjesztői hozzászólását. Kérdezem a tisztelt bizottságot, ki kíván hozzászólni, kinek van véleménye az elhangzottakról. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, alelnök úr!

Hozzászólások és határozathozatal

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, csak nagyon röviden. Minden tiszteletem alelnök úré, hiszen azok a javaslatok, amelyeket itt beterveztett, bár szerintem részben, nagy részben jártak már a bizottság előtt a korábbi ciklusban, és külön-külön tudtunk róla beszélni és dönteni, de ezek nagyrészt abból a világból származnak, ahonnan alelnök úr a parlamenti mandátuma előtt tevékenykedett, ez a szakszervezeti világ volt, és ilyenformán értem a javaslatokat.

Összefoglalóan annyit tudnék ezzel kapcsolatban mondani, mert valóban elég hosszan lehetne itt több pont kapcsán is a szakmai érveinket felsorolni, hogy alelnök úr azt mondta, erről társadalmi vitát kellene folytatni, és ezért kéri a tárgysorozatba vételt. Én azt gondolom, mivel ezeknek a javaslatoknak gyakorlatilag mindegyike az elmúlt években valamelyik baloldali párt részéről előterjesztésre kerültek, bejelentésre kerültek, illetve kérték ezeknek a bevezetését, e javaslatok mindegyike sajnós, közvetve vagy közvetlenül, de szemben áll azzal az alaptétellel, ami a munkaalapú társadalmat jelenti, ahhoz képest, hogy hogyan tudunk alternatív támogatásokat, segélyeket vagy bármilyen folyósítást nyújtani a munkavállalóknak. Összességében tudom azt mondani, hogy ezzel kapcsolatban szerintem a társadalmi vita jelenleg is, ebben az évben, azt gondolom, a választás eredményében tükröződik, hogy a társadalomnak mi a véleménye ezekkel a javaslatokkal kapcsolatban. Tehát én ezek aktualitását nem tartom most napirenden lévőnek.

Egyetlen javaslatot emelnék ki, ami ebből talán kicsit kilóg, és ami számomra elég furcsa. Az első javaslatban, ha jól értettem, azoknak a szociális párbeszéd fórumainak az állami támogatását szeretné alelnök úr kérni a kormánytól, amelyek, most legyünk őszinték, alapvetően baloldali hátterű szervezetek, illetve a baloldal mögött álló, nem mondom, hogy az egész szakszervezeti világ, mert ez így nem lenne

igaz, de a szakszervezeti világ egy része, amely egyébként nyíltan is beállt a választási kampányban a baloldal mögé, ezen szervezeteknek vagy ezen szervezetek képviselőinek valamifajta bújtatott finanszírozása, amire, azt gondolom, sem módunk, sem szándékunk nincs.

Mondom, egyesével végigmehetnénk a javaslatokon, de mivel az elmúlt egy-két évben gyakorlatilag mindegyik javaslat itt volt, ezek aktualitását mi jelen pillanatban nem tartjuk napirenden lévőnek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Kérdezem, van-e még észrevétel, vélemény, kérdés az előterjesztőhöz. *(Nincs ilyen jelzés.)* Ha nincs, akkor én nagyon röviden szeretnék reagálni.

Lényegét tekintve az az álláspontom és a Mi Hazánk álláspontja is, mint az előző javaslattal kapcsolatban. Mi azzal a választóknak tett ígérettel érkeztünk ide a parlamentbe, hogy ami jó a magyar embereknek, azt támogatjuk, ami meg rossz vagy az érdekeikkel ellentétes, annak a legádázabb ellenzői vagy ellenzéke leszünk. Nos, ez egy ilyen kevert harcművészetből táplálkozó javaslat, mert vannak figyelemreméltóan pozitív részei, van benne, ami a Mi Hazánk szerint, mondjuk, törlendő, és lehetne éppen új javaslatokat vagy új pontokat is megfogalmazni. Mindenesetre mind a kettő egy véglet, tehát így, ebben az összeállításban egyik oldalról véglet, de azt is egy végletnek tartom, hogy a kétharmados többség még csak a tárgysorozatba vételig sem akar eljutni, és semmilyen érdemi vitát nem akarnak erről folytatni. Ezzel egyébként a Fidesz-KDNP-s kétharmados többség sem kockáztatna gyakorlatilag semmit, ha a plenáris ülésre kerülne, és a sajtó nyilvánossága előtt érdemi vita történe. Ehhez képest érdekes módon mi képviseljük azt az egészséges középvasalás megoldást, hogy érdemes ezt tárgysorozatba venni, mind a két véglettől távol maradván vagy távol tartva magunkat.

A személyes véleményem pedig az, hogy az apai pótszabadság megemelése meg az, hogy azt a szívükön viselik, és egy-két egyéb pont itt a nemek közti egyenlőséget tekintve, ha most teljes jóindulattal akarom ezt szemlélni, akkor végre egy konzervatív vonalvezetés kezdeménye talán az önök gondolkodásában, hogy az apák és a férfiak jogaira és státuszára is figyelemmel vannak, és nem egyoldalúan szemlélik a társadalomnak ezt a részét sem. Most nagyon nagy jóindulattal fogalmaztam, meg nem tudom, hogy valójában ezt gondolják-e, én próbálom ebből ezt kiérteni. Úgyhogy ha a javaslatot ilyen formában megint csak nem szavaznánk meg, de állunk nagy örömmel minden vita elébe teljes szakmai és politikai felkészültséggel és tettvággyal. Úgyhogy a tárgysorozatba vételt személy szerint én jobboldali ellenzéki képviselőként támogatni fogom.

Még egyszer kérdezném, hogy van-e vélemény, észrevétel. *(Nem érkezik jelzés.)* Nincs. Akkor kérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e reagálni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Parancsoljon, Kordás alelnök úr!

KORDÁS LÁSZLÓ (DK), a bizottság alelnöke, előterjesztő: Köszönöm szépen, elnök úr. Csak azért, mert Szatmáry alelnökkollégám feltett egy olyan kérdést, amely mellett nem mehetünk el szó nélkül. Ez a kérdés pedig úgy szól, az egyik része, amiben elvi vitánk van nyilvánvalóan, és ez egy dilemma lehet, bár nekem nem az: hagyjuk már ezt a segélyezési gyakorlatot! Alelnök úr, ha egy munkavállaló 20, 25 évet tisztességgel ledolgozik egy cégnél, befizeti a munkavállalói járulékát, ami bekerül a Foglalkoztatási Alapba, majd utána, mikor neki szüksége van segítségre, akkor az államtól ebből a Foglalkoztatási Alapból mindösszesen három hónapra kap segítséget. Ez tisztességes? 20 vagy 25 év járulékfizetés után? Rengeteg ilyen munkavállaló van. Nem tisztességes!

Ez egy dilemma, ez egy politikai vita, folytassuk le ezt a vitát, ezért kell véleményem szerint tárgysorozatba engedni ezt a javaslatot, mert végre le tudnánk folytatni érdemben ezt a vitát, és a végén ki tud jönni, hogy a magyar társadalom úgy gondolja, hogy ez rendben van vagy nincs rendben. Ez az egyik része az ön által feltett kérdésnek.

A másik az első ponttal kapcsolatban, hogy én mit szeretnék. Ebben az első pontban nem az van benne, hogy a szakszervezeteknek anyagi támogatást nyújtsunk, erősítsük meg a szakszervezeti jogokat, és erősítsük meg a szociális párbeszédet. A szociális párbeszéd makroszinten háromoldalú: munkáltatók, kormány és szakszervezetek ülnek ott. Tehát azt állítani a szociális partnerekről, hogy ők baloldaliak, mondjuk, a gyáripárosokról azt megállapítani, hogy ők baloldali szervezetek lennének vagy a Vállalkozók Országos Szövetségéről vagy akár az ÁFEOSZ-ról, hogy ők baloldaliak lennének, ezt alapvetően visszautasítom. Nem!

Vagy nézzük a szakszervezeti oldalt. Szakszervezeti oldalon ott ül a Munkástanácsok Országos Szövetsége, ott ül a LIGA Szakszervezetek és ott ül a Magyar Szakszervezeti Szövetség. Baloldaliak lennének ezek a szervezetek mind a hárman? Ezt sem gondolnám így. A szakszervezeti világ sokszínű, a szakszervezeti világ, ha nem is ugyanolyan mértékben, de hasonlóképpen van leképezve, mint ahogy a magyar társadalom teljes egésze, hiszen szakszervezeti tagot nem az alapján vesznek fel, vagy nem az alapján lépnek be a munkavállalók egy szakszervezetbe, hogy nekik éppen milyen a világnézetük. Nagyon sok Fidesz-tag van egyébként a szakszervezeti mozgalomban. Sőt, mondok még szebbet: a Magyar Szakszervezeti Szövetség elnökségében volt a Fidesz önkormányzati képviselője. Az én elnökségemben. Tudtunk vele értelmes párbeszédet folytatni? Igen, mert mindenképpen a munkavállalók érdekvégyesítési lehetősége volt mind a kettőnk szeme előtt. Más oldalról közelítettük meg a dolgot, más irányból próbáltuk meg elérni ugyanazt a célt, de a célt egyikünk se vitatta el a másiktól. Tehát nem politikai alapon történtek ezek a viták, hanem sokkal inkább szakmai alapon vagy érdekalapon és ez a munkavállalói érdekek megjelenítése.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy ez a dilemma is indokolja kettőnk között, hogy tárgysorozatba kell engedni ezt a javaslatot, pontosan azért, hogy ezek a nézőpontbeli különbségek elő tudjanak jönni, felszínre tudjanak jönni, érdemi vitát tudjunk ebben folytatni. Én nem mondom azt, hogy a zsebemben van a bölcsek köve. Remélem, ön sem feltételezi saját magáról. Beszéljessünk erről, vitassuk meg ezeket a kérdéseket, és majd a vita végén lesz egy konklúzió, és ezt a konklúziót mindannyian kötelezőnek tekintsük saját magunkra nézve. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Amennyiben több hozzászólási szándék nincs... *(Nem érkezik jelzés.)*, akkor a vitát lezárom.

Most a határozati javaslat tárgysorozatba vételéről fogunk dönteni. Kérdezem a bizottságot, ki támogatja a H/32. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* 3 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* 6 nem.

Tájékoztatom a tisztelt bizottságot, hogy Ovádi Péter képviselő urat Tasó László képviselő úr fogja helyettesíteni.

Megállapítom tehát, hogy 3 igen szavazattal, 6 nem ellenében a bizottság a tárgysorozatba vételt elutasította. Tehát nem vettük tárgysorozatba ezt a javaslatot.

Az alelnökök helyettesítési sorrendjének meghatározása

Most pedig soron következik a 3. napirendi pont: az alelnökök helyettesítési sorrendjének meghatározásáról szól ez a pont. A határozati házszabályi rendelkezéseknek megfelelően a helyettesítési sorrendre az alábbi javaslatot teszem,

melyhez kérem a bizottság hozzájárulását. Ezt a javaslatot előzetesen kiküldtem képviselőtársaimnak, és itt is kiosztásra került. Az alelnöki helyettesítési sorrend a következő: Szatmáry Kristóf alelnök úr, Bányai Gábor alelnök úr és Kordás László alelnök úr ebben a sorrendben helyettesítenek engem szükség esetén mint bizottsági elnökök. Kérdezem, hogy a javaslatához kapcsolódóan valakinek van-e észrevétele vagy kérdése. *(Nem érkezik jelzés.)* Nincs. Akkor határozzunk a helyettesítési sorrendről! Kérdezem a bizottságot, ki támogatja ezt a javaslatot. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag támogatta a helyettesítési sorrendről szóló javaslatot.

Albizottság megalakítása

Rátérünk a 4. napirendi pontra, az albizottság megalakítására. Soron következik a bizottság feladatkörébe tartozó törvények végrehajtását, társadalmi és gazdasági hatását, valamint a deregulációs folyamatokat figyelemmel kísérő albizottság létrehozása - ez egyszerűbben szólva az ellenőrző albizottság lesz - az Országgyűlésről szóló törvény 21. § (2) bekezdése alapján. Az ellenőrző albizottság tagságára vonatkozó javaslatomat előzetesen megküldtem a bizottság tagjainak, de ez most is kiosztásra került. E szerint az albizottság összetétele a következő: elnök Kordás László alelnök úr, a DK képviselője. Tagjai Becsó Zsolt, Gelencsér Attila, Ovádi Péter, Tasó László képviselő urak, mindannyian a Fidesz képviselői; Lőcsei Lajos, a Momentum részéről; illetőleg jómagam, a Mi Hazánk országgyűlési képviselője. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy ehhez a javaslatához van-e valakinek észrevétele, kérdése, javaslata. *(Nem érkezik jelzés.)* Nincs. Kérem tehát, hogy határozzunk az albizottság létrehozásáról! Ki támogatja ezt a javaslatot? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy a bizottság a javaslatot egyhangúlag támogatta.

Döntés a módosítási kezdeményezések benyújtásának határidejéről

Következik az 5. napirendi pont: döntés a módosítási kezdeményezések benyújtásának határidejéről. Javaslom, hogy a részletes viták gördülékeny lebonyolítása érdekében az előző ciklushoz hasonlóan fogadjunk el egy bizottsági határozatot, amely a módosítási kezdeményezések benyújtásának határidejéről szól. A határozat tervezetét az előző javaslatokhoz hasonlóan kiküldtük, és kiosztották itt képviselőtársaim részére. Ennek lényege, hogy ezeket a módosításra irányuló kezdeményezéseket legkésőbb a bizottsági ülést megelőző munkanapon a munkaidő végéig kell a bizottság titkársága részére eljuttatni. Ehhez van-e valakinek észrevétele, véleménye? *(Nem érkezik jelzés.)* Nincs. Akkor döntsünk a bizottsági határozat elfogadásáról! Kérdezem a bizottságot, ki támogatja. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy a bizottság egybehangzóan támogatta ezt a javaslatot.

Egyebek

Az egyebek napirendi pontban pedig szeretném tájékoztatni a képviselőtársaimat, hogy az elnökségi ülésen történt megállapodásnak megfelelően fő szabályként a bizottság rendes ülészakban az üléseit lehetőség szerint hétfőn délelőtt 11 órakor vagy bizottsági héten a plenáris ülésezést követő napon, általában kedden délelőtt tervezi megtartani.

Tájékoztatom továbbá a bizottságot, hogy a határozati házsabály 134. § (2) bekezdése alapján a tárgyalás alá vont saját módosítási szándékok jegyzőkönyvhöz csatolását a ciklus egészére elrendelem. Ez a gyakorlatban egyébként annyit jelent, hogy bizottságunk által tárgyalta saját módosítási szándékunkat a jelenléti ívhez és a képviselői megbízásokhoz hasonlóan a bizottsági ülés jegyzőkönyvéhez hozzáfűzzük.

Az ülés berekesztése

Van-e valakinek közérdekű kérdése, felvetése, észrevétele? *(Nem érkezik jelzés.)*
Nincs. Akkor az ülést bezárom. További szép napot, eredményes munkát és az ebédhez jó étvágyat kívánok! Köszönöm szépen. Viszontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 50 perc)

Dr. Apáti István
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Podmaniczki Ildikó és Prin Andrea